

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/57/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

170/2013. (VI. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ képviseletében eljáró ügyvéd 2013. november 7-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. június 12-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos jogi képviselője 2012. november 7-én érkezett a panaszbeadványát a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányságon. A BRFK Hivatala ezt követően 2012. december 15-én kelt, és a jogi képviselő által 2013. január 2-án kézhez vett levelében felhívta a jogi képviselőt, hogy nyilatkozzon arról, kéri-e a Testület eljárását, és egyúttal beadványát pótlólag egészítse ki ügyvédi meghatalmazással. A jogi képviselő 2013. január 2-án kelt beadványában kérte, hogy a panaszban kifogásolt rendőri intézkedést a Testület vizsgálja, illetve jelezte, hogy a korábbi, a panaszossal szemben indult büntetőeljárásban érkeztetett ügyvédi meghatalmazása álláspontja szerint a rendőrségi panaszeljárásra is kiterjed. Minderre tekintettel a BRFK határozatával felfüggesztette az eljárást a Testület eljárásának befejezéséig, és a panaszbeadványt megküldte a Testületnek.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

I.

1) A jogi képviselő panaszbeadványban előadta, hogy a panaszost 2012. november 7-én előállították. A panaszos képviselője sérelmezte, hogy a panaszossal szemben bilincset alkalmaztak a rendőrök, noha annak nem álltak fenn a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 48. §-ban meghatározott feltételei. A panaszos nem volt szökésben, hanem önként ment a rendőrségre bejelentést tenni, a rendőrökkel végig együttműködött, ezért már csak ezért is aránytalan és szükségtelen volt a bilincs alkalmazása vele szemben. Az intézkedés nem felel meg továbbá álláspontja szerint az 1993. évi XXXI. számú törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 3. és 5. cikkében foglalt követelményeknek sem. Továbbá hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Gorodnichev v. Russia (Judgment of 24 May 2007, no. 52058/99) ügyben hozott döntésére is.

A panaszos a fentiek alapján kéri a történetek kivizsgálását.

2) A jogi képviselő 2013. február 19-én kelt levelében eleget tett a Testület hiánypótlási felhívásának és csatolta az ügyvédi meghatalmazását a Testület előtti panaszeljárással kapcsolatban.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály mb. vezetője 2012. december 3-án kelt jelentésében előadta, hogy a panaszos panaszt nyújtott be a 2012. november 7-én vele szemben fogantatott intézkedés során kényszerítőeszközként alkalmazott bilincshasználat miatt. A panaszost a BRFK Bűnügyi Szervek, Bűnügyi Bevetési Osztály beosztottjai fogták el 2012. november 7-én, és előállították a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra. Az előállítás során kényszerítőeszközt nem alkalmaztak. Előállítására azért került sor, mivel ellene a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság elfogatóparancsot bocsátott ki.

Fentiekre tekintettel BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság értesítette a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság Ügyeletét, ahol megtették a szükséges intézkedéseket a panaszos BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság objektumába történő átkísérésére. Az átkísérést a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának beosztottjai hajtották végre, illetve ők alkalmaztak kényszerítőeszközt – bilincset és vezetékszárat – az átkísérés során. Ennek a r. hdgy. is tanúja volt, tekintettel arra, hogy aznap szolgálatot teljesített.

Fentiekre tekintettel a panasz kivizsgálása a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság hatáskörébe tartozik.

2) A BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi Bevetési Osztályának vezetője 2012. november 29-én kelt átiratában előadta, hogy a panaszos előállítása során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. Az átkísérést nem a panaszos előállítása iránt intézkedő rendőrök fogantatották a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszos előállítása azért a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra történt, mert a Budapest, IX. kerület E. u. 14/2. III/14. sz. alatti helyről a panaszos bejelentést tett a sérelmére „álrendőrök” által elkövetett

lopásról. A sértett igazoltatása során a rendőrök megállapították, hogy ellene a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság csalás miatt elfogatóparancsot bocsátott ki.

3) Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben 2012. november 7-én 14 óra 25 perkor kezdeményeztek intézkedést. Ennek során a rendőrök az Rtv. 29. § alapján igazoltatták, majd 31. § (1) bekezdés alapján átvizsgálták, majd 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

V. V. r. ftzls. előadta, hogy aznap a BRFK Központi Ügyeletének utasítására megjelent a Budapest IX. ker. E. utca 14/2. sz. 3. cm. 14. ajtó alatti címen, mivel onnan „álrendőrök” által elkövetett lopásról tettek bejelentést. A helyszínen a sértettek adatait a központon keresztül a Körözési Információs Rendszerben ellenőrizték, ennek során megállapították, hogy a panaszos ellen BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság 2012. szeptember 12-én csalás bűncselekmény miatt elfogatóparancsot bocsátott ki. Ezt követően tájékoztatták a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes tisztjét, aki kérte, hogy a személyt a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra állítsák elő a bejelentésben szereplő bűncselekmény miatti kihallgatás végett. A panaszossal közölték, hogy az elfogatóparancs alapján előállítják a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra, amelyet tudomásul vett. A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság épületében a panaszost panasz- és sérülésmentesen átadták, majd az előállító helyiségben helyezték el.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

4) H. K. r. fhdgy. 2012. november 29-én kelt feljegyzésében előadta, hogy Ó. I. r. alezredes osztályvezető utasítására aznap telefonon meghallgatta V. V. r. ftzls.-t a panaszossal szemben alkalmazott intézkedésről érkezett panasszal kapcsolatban. A r.ftzls. elmondta, hogy a panaszos a Budapest, IX. kerületi albérletében lopás sértettjévé vált, és a lopással kapcsolatos rendőri intézkedés során került sor adatainak ellenőrzésére. Az ellenőrzés során megállapították, hogy ellene a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság elfogatóparancsot bocsátott ki csalás bűntett elkövetése miatt. A körözésben az elfogását és előállítását rendelték el, ezért a panaszost előállították a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra. Az előállítás során bilincs használatára nem került sor. A r. ftzls. elmondta továbbá, hogy az átkísérést nem ők hajtották végre.

5) G. Zs. r. fhdgy 2012. november 29-én kelt jelentésében előadta, hogy V. V. r. ftzls. 4) pont alatt ismertetett nyilatkozatával azonos módon adta elő a történeteket.

6) A 2012. november 7-én kelt átkísérési utasítás rögzíti, hogy az őrizetben lévő panaszost aznap BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság épületéből a BRFK II. kerület Gyorskocsi utcai Fogdájába a befogadást megelőző orvosi vizsgálatra, majd befogadás céljából végleg át kell kísérnie két főnek bilincs és vezetősíj alkalmazásával. Az átkísérés módja rendes átkísérés.

7) A 2012. november 7-én kelt rendkívüli őrutasítás rögzíti, hogy a panaszost H. Z. r. ftzls. és H. T. r. ftzls. kísérte át a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság épületéből a BRFK II. kerület Gyorskocsi utcai Fogdájába. Az utasítás feladatként rögzíti: „Az átkísérés során a kísért személyek létszámát az öt kísérő örök létszáma egy fővel meg kell haladja, az átkísért személyek a hátsó ülésen, jobb oldalt, illetve középen kerüljenek átkísérésre. A kísérést bilincs és külön utasítás alapján bilincsrögzítő öv alkalmazásával hajtják végre. A kísérést, illetve az őrzést fokozott figyelemmel lássák el. A kísérés során akadályozzák meg a szökést,

illetve az önkárosítást vagy támadást. Akadályozzák meg, hogy a nevezett személy más személyekkel beszélgetést kezdeményezzen. Akadályozzák meg, hogy tiltott tárgy kerüljön a birtokába. A fogvatartottat vagy fogvatartottakat őrizetlenül hagyni semmilyen körülmények között nem lehet.”

Az átkísérést foganatosító rendőr aláírásával igazolta, hogy az őrutasításban és a BRFK Vezetőjének 32/1999 sz. intézkedésben foglaltakat ismertették vele és azt tudomásul vette. Az átkísérés 21 óra 20 perctől 22 óra 40 percig tartott.

8) A jogi képviselő 2013. január 25-én kelt levelében eleget tett a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság 2012. december 28-án kelt hiánypótlási felhívásának és csatolta az ügyvédi meghatalmazását a rendőrségi panaszeljárás tekintetében.

9) A rendőrség megküldte a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2013. március 1-jén kelt határozatát, amelyben rendőrségi panaszeljárást felfüggesztette.

10) N. K. r. fhdgy. 2013. április 22-én kelt hivatalos feljegyzésében előadta, hogy a kapitányságvezető utasítására nyilatkoztatta a panaszosra vonatkozó átkísérési utasítást kiadó D. T. r. őrnagyot és a panaszosra vonatkozó rendkívüli őrutasítást kiadó B. J. r. fztls.-t. A r. őrnagy elmondta, hogy 2012. november 7-én nem volt szolgálatban, éves szabadságát töltötte, az átkísérési utasítást K. K. r. szds. ügyeletes tiszt írta alá. A kapitányságról a Budapest, Gyorskocsi utcában lévő fogdába a befogadást megelőző orvosi vizsgálat, majd a befogadás – őrizetbe vétel – céljából vált szükséges a panaszos átkísérése.

B. J. r. fztls. elmondta, hogy 2012. november 7-én szolgálatirányító parancsnokként teljesített szolgálatot. K. K. r. szds. által kiállított átkísérési utasításának megfelelően végrehajtatta az állománnyal – H. Z. r. fztls.-sal és H. T. r. fztls.-sal – az átkísérést.

A vizsgálat során megállapítását nyert, hogy a B. J. r. fztls. által aláírt rendkívüli őrutasításban tévesen rögzítették a 32/1999. BRFK Intézkedésre történő hivatkozást, mivel azt a fogvatartottak biztonságos átkísérésének végrehajtásáról szóló 59/2010 BRFK Intézkedés (a továbbiakban: BRFK Intézkedés) hatályon kívül helyezte. Ezen anomáliát az illetékes alosztályvezetők felé jelezte a r. fhdgy.

K. K. r. szds-t nem tudta ugyanakkor nyilatkoztatni a r. fhdgy, mert 2013. január 22-től tartósan betegállományban van.

11) Az országos rendőrfőkapitány 2013. február 28-án kelt tájékoztató levele szerint a BRFK észlelte, hogy a BRFK Intézkedés 14. és 18. pontjai ellentétesek a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 76. § (5) bekezdésében foglaltakkal, mivel valamennyi kísérés alkalmával kötelező jelleggel előírta a bilincs alkalmazását. Emiatt a BRFK saját hatáskörben intézkedett a BRFK Intézkedés módosításáról. Az Intézkedés módosítására kiadott 58/2012. (IX. 12.) BRFK Intézkedés 2. pontja értelmében a rendelkezés tartalma 2012. november 12-i hatállyal összhangba került a Szolgálati Szabályzat normaszövegével, ezáltal is garantálva a kísérés jogszerű végrehajtásának garanciáit.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv., a Szolgálati Szabályzat és a Fogdaszabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében biztosított emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszos jogi képviselője beadványában rögzíti, hogy álláspontja szerint indokolatlan volt a panaszossal szemben a bilincs alkalmazása.

A rendőrök jelentésükben arról számolnak be, hogy az előállítás során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

a) Az Rtv. 48. §-a értelmében „a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására vagy d) ellenszegülésének megtörésére”.

Ezen okok közül a rendőrök a konkrét esetben egyetlen okra sem hivatkoztak jelentéseikben, mivel állításuk szerint nem került sor az előállítás végrehajtása során bilincselésre. Ezt a kijelentésüket pedig utólag – nyilatkoztatásuk alkalmával – megerősítették.

A Testület vizsgálata ezen pontján is azt tapasztalta, hogy a felek előadásai határozott ellentmondásban vannak, és nem állt rendelkezésére olyan alkalmas eszköz, amivel ezt az ellentétet eredményesen feloldhatta volna. Ennek következtében nem tudott megalapozott döntést hozni abban a kérdésben, hogy a rendőrök a panaszossal szemben előállítása során alkalmazták-e bilincset.

Mivel pedig nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a panaszost a rendőrök a beszállítás ideje alatt megbilincselték-e, nyilvánvalóan nem lehetett állást foglalni annak jogszerűségéről sem, így nem volt megállapítható a panaszos emberi méltóságának megsértése sem.

b) Ugyanakkor a rendőrség előadta, hogy a szabadságkorlátozás ideje alatt a panaszost a rendőrök valóban bilincs és vezetősíj használatával kísérték át a BRFK Központi Fogdára.

A kérdés megítélésakor a Testület figyelemmel volt az Rtv. fent idézett 48. §-ában foglaltakra, továbbá a Szolgálati Szabályzat alábbi rendelkezéseire. A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdése szerint „bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt

a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,

b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,

c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,

d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,

e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,

f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy

g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

A (2) bekezdése rögzíti továbbá, hogy „a szolgálati előjáró a fogva tartott személy bilincselését a kísérés, az előállító egységen vagy a fogdán kívüli őrzés idejére is elrendelheti, ha szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg”.

A Szolgálati Szabályzat 76. § (1) bekezdése értelmében a kísérő őr feladata a felügyeletére bízott fogvatartott személy meghatározott helyre történő kísérése. Az (5) bekezdés ezen feladat ellátásával összefüggésben azt rögzíti, hogy „ha a kísért személy veszélyessége ezt indokolja, a kísért személyt meg kell bilincselni”.

A Testület több korábbi állásfoglalásában is tárgyalta már a kísérés során történő bilincsalkalmazás kérdését [lásd pl. a 488/2010. (XII. 1.) számú állásfoglalást]. Azzal összhangban a panaszos kísérése alkalmával tanúsított rendőri eljárást a következőképpen értékelte.

A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK Utasítás) a személyi szabadságukban korlátozott személyek kíséréseivel összefüggésben az alábbi rendelkezéseket tartalmazza. A 74. pont szerint „a kísérő őrzést végrehajtó rendőr szolgálatát a rendszeresített felszereléssel, bilincsrre szerelt vezetősíjjal és bilincsrögzítő övvel teljesítse”. A 75. pont alapján a fogvatartott kíséréseire vonatkozó utasítást a fogvatartás elrendelésére jogosult vezető adhat, aki az átkísérési utasításban határozza meg – egyebek mellett – a fogvatartott kísérésének módját, a kísérő őrkök létszámát, fegyverzetét, felszerelését, a kényszerítő eszköz alkalmazását vagy az alkalmazás lehetőségét”.

A Testület figyelemmel volt továbbá a fogvatartottak kísérésének biztonságos végrehajtásáról szóló 59/2010. (XI. 08.) BRFK Intézkedés az intézkedés idején hatályos előírásaira. A 13. pont értelmében „a kísérést végrehajtó rendőr feladatát a rendszeresített felszereléssel – bilincsrre szerelt vezetősíjjal és bilincsrögzítő övvel – teljesítse. A vezetősíj, illetve a bilincsrögzítő öv más erre alkalmas – emberi méltóságot nem sértő – eszközzel helyettesíthető.” A 14. pont szerint a „kísérési feladat végrehajtása során a fogvatartottat minden esetben meg kell bilincselni. A fogvatartott várható magatartására tekintettel keze előre vagy hátra is bilincselhető, szükség esetén lábbilincs is alkalmazható.” A 18. pont értelmében „a kísérés végrehajtását megelőzően, illetve a végrehajtást követően az átkísérési utasításon – óra, perc feltüntetésével – rögzíteni kell az átvétel idejét. Ez alapján pontosan megállapítható a bilincs használatának kezdete és befejezésének időpontja”.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a kísérés végrehajtásával, illetve a kényszerítő eszköz kísérés során történő alkalmazásával összefüggő rendelkezések a Szolgálati Szabályzatban és az ORFK Utasításban egyaránt azt rögzítik, hogy a kísért személy bilincselése lehetőség, annak szükségességéről – indokoltsága esetén – a kísérést elrendelő személy jogosult dönteni. Ezzel szemben a BRFK Intézkedés a bilincselést mint kötelezően alkalmazandó eljárást említi, kizárva az egyedi mérlegelést a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggésben.

Az irányadó rendelkezésekben mutatkozó ellenmondás feloldásában a Testület a Rendőrség Normaalkotási Szabályzatáról szóló 23/2006. (XII. 29.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Normaalkotási Szabályzat) előírásait vette alapul. A 7. pont szerint „a norma jogszabállyal

vagy állami irányítás egyéb jogi eszközével ellentétes rendelkezést nem tartalmazhat”, továbbá „a szervezeti hierarchiában alacsonyabb szinten elhelyezkedő vezető által kiadott intézkedés nem határozhat meg a magasabb szinten lévő vezető által kiadott intézkedésben, illetve az országos rendőrfőkapitány által kiadott utasításban foglaltakkal ellentétes rendelkezést”.

Ebből egyértelműen következik, hogy a Magyarország Alaptörvényének T) cikke értelmében jogszabálynak minősülő Rtv.-vel és Szolgálati Szabályzattal, illetve az országos rendőrfőkapitány által kiadott utasítással ellentétes rendelkezést Budapest rendőrfőkapitányának intézkedése nem tartalmazhat. Kétségtelen azonban, hogy a BRFK Intézkedés azon előírása, amely a bilincs alkalmazását kísérés esetére mindig kötelezővé teszi, ellentétes mind az említett jogszabályok, mind pedig az ORFK Utasítás tartalmával, hiszen a bilincs alkalmazása kapcsán egyértelműen kizárja a mérlegelés lehetőségét, a kényszerítő eszköz-alkalmazás szükségességének és indokoltságának vizsgálatát, és ezáltal az arányosság követelményének érvényesülését.

A jelen esetben a Testület megállapította, hogy a rendőrök, eljárásukat az említett BRFK Intézkedés 14. pontjára alapítva, valószínűleg nem is mérlegelték, hogy szükség volt-e a panaszos megbilincselésére.

A Testület ezt a rendelkezést és gyakorlatot rendkívül aggályosnak találja, azonban úgy véli: az ezen alapuló bilincselés csak abban az esetben valósítja meg az emberi méltósághoz való jog indokolatlan, és ezért jogsértő korlátozását, ha a magasabb rendű normák alapján egyébként nem volna helye a bilincselésnek.

Amint a fentiekből kiderül, a rendőrségi dokumentumok nem tartalmaznak semmilyen adatot, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a panaszossal szemben indokolt lett volna a bilincshasználat a kísérés során, különösen annak fényében, hogy a panaszos megbilincselését a rendőrök a beszállítás idején sem tartották indokoltnak. Ezért a Testület a bilincselést és a vezetősíj alkalmazását a panaszos esetében szükségtelennek, és ezért alapjogot sértőnek minősítette.

A Testület az átkíséréskor végrehajtott bilincselése miatt megállapította a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a megsértését.

Ugyanakkor a Testület üdvözli, hogy időközben a rendőrség elvégezte a Testület korábbi jelzései nyomán a BRFK Intézkedés magasabb szintű normákkal összhangban álló módosítását (58/2012. (IX. 12.) BRFK Intézkedés).

IV.

A panaszosi és a rendőri előadás ellentmondásai miatt a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy mivel nem volt kétséget kizáróan eldönthető, hogy a panaszost a rendőrök a beszállítás ideje alatt megbilincselték-e, nem volt vizsgálható a bilincselés jogszerűsége, és azzal összefüggésben nem volt megállapítható a panaszos emberi méltóságának megsértése sem. Az átkíséréskor végrehajtott bilincselés miatt ugyanakkor a Testület megállapította a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának a megsértését.

A megvalósult alapjogsértés a Testület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltta tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. június 12.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET